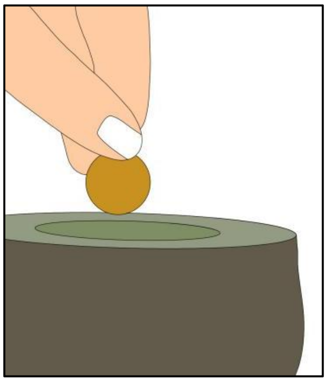

El costum cristià de donar almoina

Almoina - roba, menjar o diners que es donen a la gent pobra

Evangelis

Mireu de no fer les vostres almoines davant dels homes, perquè els vegin; altrament, no tindreu cap recompensa del vostre Pare que és al cel. Per tant, quan feu les vostres almoines, no toqueu la trompeta davant vostre, com fan els hipòcrites a les sinagogues i pels carrers, per tal de ser glorificats pels homes. Us dic amb tota veritat que ja tenen la seva recompensa. Però quan feu almoines, que la vostra mà esquerra no sàpiga què fa la vostra dreta, perquè les vostres almoines siguin en secret, i el vostre Pare, que veu en secret, us les recompensarà. Mateu 6:1-4

Jesús respongué: « Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns lladres, que el van despullar, el van ferir i se'n van anar deixant-lo mig mort. Casualment, baixava per aquell camí un sacerdot, que el va veure i va passar de llarg. Igualment, un levita, que era en aquell lloc, va arribar i el va veure, i va passar de llarg. Un samarità, que anava de camí, va arribar on era ell, i en veure'l, va tenir compassió d'ell. S'hi va acostar, li va embenar les ferides, abocant-hi oli i vi, el va posar sobre la seva cavalcada, el va portar a una posada i en va tenir cura. L'endemà, en marxar, va treure dos denaris, els va donar a l'hostaler i li va dir: «Cuida'l, i quan torni tot el que gastis de més, te'l tornaré». Quin d'aquests tres et sembla que va ser el proïsme del qui va caure en mans dels lladres? Ell va respondre: «Aquell qui va tenir misericòrdia amb ell». Jesús li digué: « Vés i fes tu el mateix». Lluc 10:30-37

Més aviat, doneu almoina del que teniu, i tot serà net per a vosaltres. Lluc 11:41

Vengueu el que teniu i doneu almoina; feu-vos bosses que no es facin velles, un tresor al cel que no s'esgoti mai, on no s'hi acosta el lladre ni la arna no el corromp. Perquè on sigui el vostre tresor, allà serà també el vostre cor. Lluc 12:33-34

Actes

Pere i Joan pujaven junts al temple a l'hora de l'oració, que era la nona. Portaven un home coix des del ventre de la seva mare, i el posaven cada dia a la porta del temple, que s'anomena Bonica, perquè demanés almoina als qui entraven al temple. Ell, en veure Pere i Joan que anaven al temple, els demanà almoina. Pere, juntament amb Joan, el mirà fixament i li digué: «Mireu-nos.» Ell els va escoltar, esperant rebre alguna cosa d'ells. Pere digué: «No tinc ni plata ni or, però el que tinc, t'ho

dono. En nom de Jesucrist de Natzaret, aixeca't i camina.» Ell el va agafar per la mà dreta i el va aixecar, i a l'instant els seus peus i els seus turmells van cobrar força. Llavors es va posar dret d'un salt i va caminar, i va entrar amb ells al temple, caminant i saltant, i lloant Déu. Actes 3:1-8

I la multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima; cap d'ells deia que res del que posseïa fos seu, sinó que ho tenien tot en comú. I amb gran poder els apòstols donaven testimoni de la resurrecció del Senyor Jesús, i una gran gràcia era sobre tots ells. I no hi havia ningú entre ells que passés per necessitats, perquè tots els qui posseïen terres o cases, les venien i portaven el preu de les coses venudes, i ho dipositaven als peus dels apòstols, i es repartia a cadascú segons les seves necessitats. I Josep, a qui els apòstols havien anomenat Bernabé (que vol dir Fill de la consolació), levita i del país de Xipre, tenia una terra, la va vendre, va portar els diners i els va dipositar als peus dels apòstols. Actes 4:32-37

Hi havia a Jafa una deixebla que es deia Tabita, que interpretadament s'anomena Dorcas. Aquesta dona estava plena de bones obres i de caritat. Actes 9:36

Hi havia a Cesarea un home que es deia Corneli, centurió de la cohort anomenada la cohort italiana. Un home devot i temible de Déu amb tota la seva casa, que feia moltes almoines al poble i pregava a Déu constantment. Va veure clarament en una visió, cap a la nona hora del dia, un àngel de Déu que entrava a ell i li deia: Corneli. Ell el mirà, es va espantar i li preguntà: Què passa, Senyor? Ell li digué: Les teves pregàries i les teves almoines han pujat com a memorial davant Déu. Actes 10:1-4

Corneli digué: «Fa quatre dies estava dejunant fins a aquesta hora, i a la nona hora pregava a casa meva, i vet aquí que un home es va posar davant meu amb vestits resplendents i digué: «Corneli, la teva pregària ha estat escoltada, i Déu ha tingut memòria de les teves almoines.» Actes 10:30-31

Us he mostrat en tot això que, treballant així, heu de donar suport als dèbils, i recordar les paraules del Senyor Jesús, que va dir: « És més feliç donar que rebre». Actes 20:35

I en això m'exercito a tenir sempre una consciència sense ofenes davant Déu i davant els homes. Ara, després de molts anys, vaig venir a portar almoines i ofrenes al meu poble. Actes 24:16-17

El qui robava, que no robi més; sinó que treballi amb les seves mans, fent el bé, per tal que tingui per donar al qui necessita. Efesis 4:28

Apòcrifs

Jo, Tobit, he caminat tots els dies de la meva vida pels camins de la veritat i la justícia, i he fet moltes almoines als meus germans i a la meva nació, que van venir amb mi a Nínive, al país dels assiris. Tobit 1:3

I en temps d'Enemessar vaig donar moltes almoines als meus germans, i vaig donar el meu pa als famolencs, i la meva roba als nus; i si veia algun del meu poble mort o llançat al voltant de les muralles de Nínive, l'enterrava. Tobi 1:16-17

Feu almoina del que teniu; i quan feu almoina, no us quedeu amb enveja, ni aparteu la cara de cap pobre, i la cara de Déu no es girarà de vosaltres. Si teniu abundància, feu almoina en conseqüència;

si teniu poc, no tingueu por de donar en funció d'aquest poc: perquè acumulareu un bon tresor per al dia de la necessitat. Perquè l'almoina allibera de la mort i no permet caure en la foscor. Perquè l'almoina és un bon do per a tots els qui la donen davant l'Altíssim. Tobi 4:7-11

Dóna del teu pa al qui té gana i del teu vestit al qui va nu; i segons la teva abundància, dóna almoina; i no deixis que el teu ull tingui enveja quan donis almoina. Tobi 4:16

L'oració és bona amb el dejuni, l'almoina i la justícia. Val més una mica amb justícia que molt amb injustícia. Val més donar almoina que acumular or: perquè l'almoina allibera de la mort i purga tot pecat. Els qui practiquen l'almoina i la justícia seran plens de vida: Tobi 12:8-9

Així doncs, Tobit va acabar de lloar Déu. Tenia cinquanta-vuit anys quan va perdre la vista, que li va ser restaurada al cap de vuit anys. Feia almoines, creixia en el temor del Senyor Déu i el lloava. Tobit 14:1-2

I enterreu-me decentment, i la vostra mare amb mi; però no us quedeu més temps a Nínive. Recordeu, fill meu, com Aman va tractar Aquiàcar quan el va criar, com de la llum el va portar a la foscor i com el va recompensar: però Aquiàcar es va salvar, però l'altre va tenir la seva recompensa: perquè va baixar a la foscor. Manassès va donar almoines i va escapar dels paranys de la mort que li havien parat; però Aman va caure al parany i va morir. Per tant, ara, fill meu, considera què fa l'almoina i com la justícia allibera. Després de dir aquestes coses, va expirar al llit, amb cent cinquanta-vuit anys; i el va enterrar honorablement. Tobit 14:10-11

L'aigua apagarà el foc ardent; i l'almoina fa expiació pels pecats. Sira 3:30

No siguis desanimat quan facis la teva pregària, i no oblidis donar almoina. Sirac 7:10

No pot arribar res de bo al qui sempre està ocupat en el mal, ni al qui no dóna almoina. Sirac 12:3

L'almoina d'un home és com un segell amb ell, i guardarà les bones obres de l'home com la nineta dels ulls, i donarà penediment als seus fills i filles. Sirac 17:22

Guarda les almoines als teus tresors, i això t'alliberarà de tota aflicció. Sirac 29:12

Qui estima l'or no serà justificat, i qui segueix la corrupció en tindrà prou. L'or ha estat la ruïna de molts, i la seva destrucció era a prop. És un entrebanc per als qui li ofereixen sacrificis, i tot ximple hi serà enganyat. Beneït el ric que és trobat sense defecte i no ha anat darrere l'or. Qui és? I el diríem beneït: perquè ha fet coses meravelloses entre el seu poble. Qui ha estat provat per això i ha estat trobat perfecte? Doncs que es gloriï. Qui podia ofendre i no ha ofès? O qui ha fet el mal i no ho ha fet? Els seus béns seran establerts, i la congregació proclamarà les seves almoines. Sirac 31:5-11

Qui correspon una bona obra, ofereix farina fina; i qui dóna almoina, sacrifica lloances. Sirac 35:2

Els germans i l'ajuda són contra el temps de dificultat: però l'almoina salvarà més que tots dos. Sirac 40:24

Llibres perduts de la Bíblia

La beneïda i sempre gloriosa Verge Maria, descendent de la llinatge reial i família de David, va néixer a la ciutat de Natzaret i es va educar a Jerusalem, al temple del Senyor. El seu pare es deia Joaquim i la seva mare Anna. La família del seu pare era de Galilea i de la ciutat de Natzaret. La família de la seva mare era de Betlem. Les seves vides eren senzilles i rectes als ulls del Senyor, pietosos i irreprotxables davant els homes. Perquè dividien tots els seus béns en tres parts: una de les quals dedicaven al temple i als funcionaris del temple; una altra la repartien entre estrangers i persones pobres; i la tercera la reservaven per a ells mateixos i per a l'ús de la seva pròpia família. Evangeli del Naixement de Maria 1:1-4

No tinguis por, Joaquim, ni et preocupis en veure'm, perquè sóc un àngel del Senyor enviat per ell a tu, per informar-te que les teves pregàries són escoltades i les teves almoines ascendeixen a la presència de Déu. Evangeli del Naixement de Maria 2:3

Després, l'àngel es va aparèixer a Anna, la seva dona, dient-li: No temis, ni pensis que allò que veus és un esperit. Perquè jo sóc l'àngel que ha ofert les teves pregàries i almoines davant Déu, i ara t'he enviat per informar-te que et naixerà una filla, que es dirà Maria, i serà beneïda per sobre de totes les dones. Evangeli del naixement de Maria 3:1-2

El tercer llibre del pastor d'Hermas 2:1-13 (Similituds)
1 Mentre caminava pel camp, i considerava l'om i la vinya, i pensava en els seus fruits, se'm va aparèixer un àngel i em va dir: En què penses tant de temps?
2 I li vaig dir: Senyor, penso en aquesta vinya i aquest om perquè els seus fruits són bonics. I ell em va dir: Aquests dos arbres són un model per als servents de Déu.
3 I li vaig dir: Senyor, voldria saber en què consisteix el disseny d'aquests arbres que esmentes. Escolta'm —va dir ell—, veus aquesta vinya i aquest om? Senyor —vaig dir jo—, els veig.
4 Aquesta vinya —diu ell— és fructífera, però l'om és un arbre sense fruit. Tanmateix, aquesta vinya, si no estigués plantada al costat d'aquest om i recolzada per ell, no donaria gaire fruit; sinó que, estirada a terra, donaria mals fruits, perquè no penja de l'om; mentre que, recolzada sobre l'om, dóna fruit tant per a si mateixa com per a aquell.
5 Vegeu, doncs, com l'olm no dóna menys fruit, sinó més que la vinya. Com, senyor, dóna més fruit que la vinya? Perquè, va dir ell, la vinya recolzada sobre l'olm dóna molt i bon fruit; mentre que, si estigués a terra, només donaria poc, i molt malament.
6 Aquesta similitud, per tant, s'exposa als servents de Déu; i representa l'home ric i el pobre. Vaig respondre: Senyor, fes-m'ho manifest. Escolta, va dir ell; l'home ric té riquesa; tanmateix, és pobre envers el Senyor; perquè està preocupat per les seves riqueses i prega poc al Senyor; i les oracions que fa són mandroses i sense força.
7 Quan, doncs, el ric dóna al pobre allò que necessita, el pobre prega al Senyor pel ric; i Déu concedeix al ric tots els béns, perquè el pobre és ric en oració; i les seves peticions tenen un gran poder amb el Senyor.
8 Aleshores, el ric serveix de tot als pobres, perquè percep que el Senyor l'escolta; i de més bon grat i sense dubtar-ho, li proporciona allò que necessita, i té cura que no li falti res.
9 I el pobre dóna gràcies al Senyor pels rics; perquè tots dos fan la seva feina pel Senyor.
10 Per tant, entre els homes, no es creu que l'om doni fruit; i no saben ni entenen que, en afegir-hi la seva companyia a la vinya, la vinya dóna un doble augment, tant per a ella mateixa com per a l'om.

11 Així mateix, els pobres que preguen al Senyor pels rics són escoltats per ell; i les seves riqueses augmenten, perquè serveixen als pobres amb la seva riquesa. Per tant, tots dos participen de les bones obres l'un de l'altre.
12 Tothom qui faci aquestes coses, no serà abandonat pel Senyor, sinó que serà inscrit al llibre de la vida.
13 Feliços els rics i veuen que han augmentat, perquè qui ho sap podrà servir una mica als altres.

Llibres oblidats de l'Edèn

Testament de Zabuló 2:1-21
1 Ara, fills meus, us dic que guardeu els manaments del Senyor, que tingueu misericòrdia envers els vostres veïns i que tingueu compassió de tothom, no només dels homes, sinó també de les bèsties.
2 Per tot això, el Senyor em va beneir, i quan tots els meus germans estaven malalts, jo vaig escapar sense malaltia, perquè el Senyor coneix els propòsits de cadascun.
3 Tingueu, doncs, compassió en els vostres cors, fills meus, perquè tal com un home fa amb el seu proïsme, així també el Senyor li farà.
4 Perquè els fills dels meus germans emmalaltien i morien per causa de Josep, perquè no mostraven pietat de cor; però els meus fills van ser preservats sense malaltia, com sabeu.
5 I quan era a la terra de Canaan, a la costa del mar, vaig pescar molts peixos per al meu pare Jacob; i quan molts es van ofegar al mar, vaig quedar il·lès.
6 Jo vaig ser el primer a construir una barca per navegar sobre el mar, perquè el Senyor em va donar enteniment i saviesa en això.
7 I vaig baixar un timó darrere seu, i vaig estendre una vela sobre un altre tros de fusta vertical que hi havia al mig.
8 I vaig navegar per les costes, pescant peix per a la casa del meu pare fins que vam arribar a Egipte.
9 I per compassió vaig compartir la meva pesca amb tots els desconeguts.
10 I si un home era un desconegut, o malalt, o vell, bullia el peix, i el preparava bé, i l'oferia a tothom, segons la necessitat de cadascú, afligint-se i tenint compassió d'ells.
11 Per això, el Senyor també em va satisfer amb abundància de peix quan pescava; perquè qui comparteix amb el seu veí rep molt més del Senyor.
12 Durant cinc anys vaig pescar i en vaig donar a tots els homes que vaig veure, i en vaig tenir prou per a tota la casa del meu pare.
13 I a l'estiu pescava, i a l'hivern pasturava ovelles amb els meus germans.
14 Ara us declararé el que vaig fer.
15 Vaig veure un home que estava desconsolat a l'hivern per la nuesa, i em vaig compadir d'ell, vaig robar d'amagat un mantell de casa del meu pare i el vaig donar al qui estava desafavorit.
16 Fills meus, doncs, vosaltres, d'allò que Déu us concedeix, mostreu compassió i misericòrdia sense dubtar a tothom, i doneu a cada home amb bon cor.
17 I si no teniu amb què donar al qui ho necessita, tingueu compassió d'ell amb entranyes de misericòrdia.
18 Sé que la meva mà no va trobar els mitjans per donar-li al que ho necessitava, i vaig caminar amb ell plorant durant set estadis, i les meves entranyes es van sentir compassives per ell.
19 Per tant, fills meus, tingueu també vosaltres compassió de tothom amb misericòrdia, a fi que també el Senyor tingui compassió i misericòrdia de vosaltres.
20 Perquè també en els darrers dies Déu enviarà la seva compassió a la terra, i allà on trobi entranyes de misericòrdia, habitarà en ell.

21 Perquè en la mesura que un home té compassió dels seus veïns, en la mateixa mesura el Senyor també té compassió d'ell.